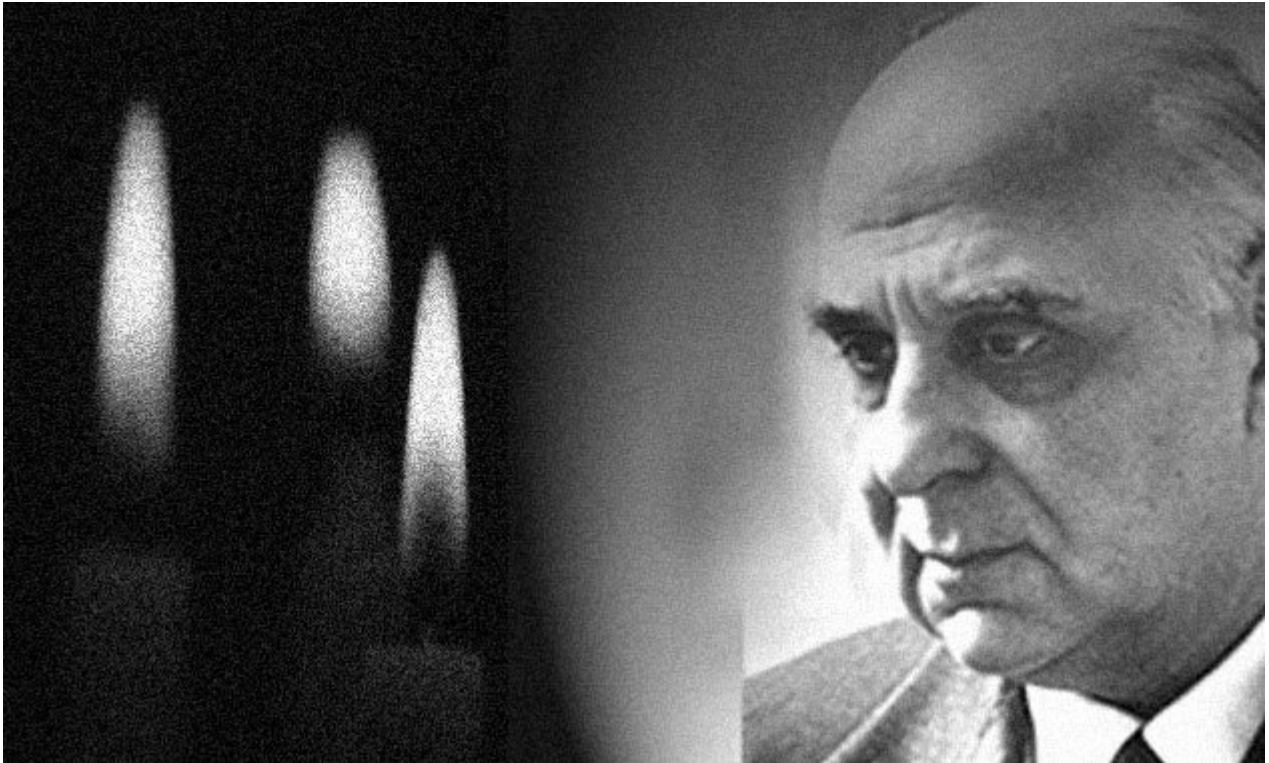

Η προσευχή του Γιώργου Σεφέρη

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Ο Γιώργος Σεφέρης, ο μεγάλος αυτός Έλληνας ποιητής, δοκιμιογράφος, μεταφραστής και διπλωμάτης, που τιμήθηκε με βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1963, έφυγε από την ζωή στις 20 Σεπτεμβρίου του 1971.

Η Ιωάννα Τσάτσου γράφει για τον αδελφό της Γιώργο Σεφέρη:

... Η μάνα, χωρίς ποτέ να μας διδάξει, μας άφησε ανυπολόγιστη κληρονομιά: την πίστη στην παρουσία του Θεού. Τ' αγόρια, με την αντρίκεια τους αιδώ δεν εκφράζονταν εύκολα, δεν πήγαιναν συχνά στην εκκλησιά. Όμως λίγο να τους γνώριζες, ένιωθες ν' αναπνέουν αυτήν την παρουσία, να ζουν την ορθοδοξία ολόκληρη.

Αυτή η πίστη παραστάθηκε το Γιώργο ως το τέλος. Κι η προσευχή που γνώρισε παιδάκι ήταν έτοιμη να βρει το δρόμο της. Στις ώρες της κρίσιμες, τις ώρες τις γόνιμες, την έβλεπα αυτή την εκ βαθέων έκκληση ν' ανεβαίνει στα μάτια του.

Μόνο εκείνο το ιερό: «Δοσμένα» λέει πολλά. Τό λεγε και τό γραφε ο Γιώργος σε

κύριο τίτλο για τους στίχους του.

- Τι καλό ποίημα, «ο Βασιλιάς της Ασίνης»

- Αυτά είναι από το Θεό.

Χαμογέλασε σαν μου χάρισε τη μετάφρασή του της Αποκάλυψης:

- Βλέπεις, Ιωάννα, καθένας έχει το δικό του τρόπο να κάνει την προσευχή του.

Και στο τέλος, στην αρρώστια του, ακίνητος στο δωμάτιο της ανάνηψης, κι εγώ καθισμένη στο πλαϊνό του σκαμνάκι, μ'αγκάλιαζε με το δεμένο του χέρι, όλο μάτια. Όταν ακόμη μπορούσε να μιλήσει:

- Άναψε το κεράκι σου για μένα

Από το έργο της Ιωάννας Τσάτσου, Ο αδερφός μου Γιώργος Σεφέρης, Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», Ι.Δ. Κολλάρου & Σία, Αθήνα χ.χ., 4η έκδ., σ. 16-7.